CHƯƠNG 2233

Thiên Huyền Thần Thành, khó hiểu vô cùng

Đệ Thất Phụ Thần đích thân đến nhà họ Hạ, giúp nhà họ Hạ bố trí một hộ sơn thần trận cấp tám.

Trong tình huống bình thường, trận pháp phòng ngự cấp tám thông thường đã có thể chống đỡ được công kích của Thần Đế.

Còn đại trận hộ sơn cấp tám thì đẳng cấp phòng ngự còn cao hơn nửa bậc.

Cho dù Thần Đế đến đây, chưa chắc đã có thể phá vỡ.

Nhưng vấn đề là: năng lượng cung cấp phải đủ.

Hạ Nhân đã đổi không ít thần kim cực phẩm để làm nguồn cung cấp năng lượng cho trận tâm.

Như vậy, nếu Thần Đế tấn công, chỉ cần đòn đầu tiên không phá được trận pháp thì mười ba vị Thần Đế của thành Tuyền Cơ sẽ lập tức chạy tới.

“Sau này ngươi vẫn nên ít xuất hiện thôi!” Sau khi Đệ Thất Phụ Thần rời đi, Hạ Nhân nghiêm mặt nhìn Trịnh Hồng Lộc: “Tốt nhất đừng ở nhà nữa, ta đi đâu thì ngươi theo đó!”

“Vâng!” Trịnh Hồng Lộc gật đầu, lại hỏi: “Công tử, tại sao vậy?”

Hạ Nhân nói: “Ánh mắt của cô phụ ngươi hẳn vẫn chưa chú ý đến ta!”

“Nếu không, ông ta nhất định sẽ biết chuyện ngươi trở thành nô tỳ của ta!”

“Nhưng hiện giờ cô phụ ngươi chưa đến tìm ta gây phiền phức, cô cô ngươi cũng chưa đến!”

“Điều đó chứng tỏ ánh mắt của ông ta vẫn chưa chú ý đến ta!”

“Có điều... chắc cũng sắp rồi!”

Mũi nhọn tựa như cây dùi đặt trong túi vải, có lẽ nhất thời sẽ được che giấu, nhưng theo thời gian, cuối cùng vẫn sẽ lộ ra.

Hạ Nhân sắp xếp sơ qua chuyện trong nhà với mọi người, rồi lại chuẩn bị ra ngoài.

“Yên tâm, lần này ra ngoài ta sẽ nhanh chóng trở về!” Hạ Nhân cười hì hì, vỗ vai Trịnh Hồng Lộc rồi nói: “Có Hồng Lộc ở đây mà... nàng ấy có thể mở thông đạo không gian!”

“Lần này ta ra ngoài tìm kiếm bản nguyên Đại Đạo Lực!”

“Nhanh thì vài tháng, lâu thì vài năm là có thể trở về!”

“Được...” Mọi người gật đầu.

Hạ Nhân đưa Trịnh Hồng Lộc rời đi.

“Công tử... người định đến bí cảnh Chúa Tể của Thiên Huyền Thần Quốc sao?” Trịnh Hồng Lộc hỏi.

Trịnh Hồng Lộc nói: “Vậy tại sao còn phải đến thành Tuyền Cơ?”

“Nô tỳ có thể trực tiếp đả thông thông đạo đến Thiên Huyền Thần Quốc ngay tại đây mà!”

“Không được!” Hạ Nhân lắc đầu, nói: “Dù sao ngươi cũng chỉ là Thần Vương cảnh, tuy có thể thi triển thần thông【Thiên Hành Kiện】để mở thông đạo không gian, nhưng dao động không gian gần đây quá lớn!”

“Mấy vị Thần Đế ở thành Tuyền Cơ thì không sao, nhưng nếu chẳng may để cô phụ ngươi trông thấy thì không hay!”

“Cứ rời khỏi Tuyền Cơ Thần Quốc trước rồi tính!”

Hỏi thăm một hồi, nhanh nhất là truyền tống trận đến Diêu Quang Thần Quốc, một tháng sau mới có thể mở ra.

Thế là Hạ Nhân chờ suốt một tháng. Một tháng sau, hắn đưa Trịnh Hồng Lộc ngồi truyền tống đài, trực tiếp đến Diêu Quang Thần Quốc.

“Chẳng trách cô phụ ngươi lại là Thần Đế lợi hại nhất Thần giới!” Hạ Nhân cảm khái: “Không nói chuyện khác, chỉ riêng việc độc quyền toàn bộ việc kinh doanh truyền tống của Thần giới thôi cũng đã kiếm được bộn tiền rồi!”

“Đúng vậy!” Trịnh Hồng Lộc gật đầu: “Nhưng cũng không đơn giản như thế!”

“Ở mỗi Thần Quốc, ông ta đều phải chia phần thu được với Thần Chủ địa phương. Số thần kim thu được từ những lần truyền tống này nhìn thì như đều chảy vào tay Không Gian Thần Đế, nhưng thực tế chỉ là một phần mà thôi!”

Hạ Nhân nói: “Một phần thôi cũng đã là con số khổng lồ rồi!”

“Được rồi... ở đây luôn đi, ra khỏi thành rồi trực tiếp truyền tống!”

Hai người rời khỏi đô thành của Diêu Quang Thần Quốc, đi đến vùng đất hoang vu. Sau đó Trịnh Hồng Lộc thi triển đạo pháp, trực tiếp mở thông đạo hư không.

“Công tử... không biết vị trí cụ thể của cảnh giới Chúa Tể, ta chỉ có thể mở thông đạo đến khu vực gần đô thành thôi!”

Hạ Nhân nói: “Không sao... thế là được rồi!”

Khi đả thông thông đạo không gian, lượng tiêu hao là rất lớn.

Bởi vì xét theo quy mô của thông đạo thì nó không có khoảng cách!

Bất kể là nơi ở gần, Thần Quốc ở xa, hay thậm chí khoảng cách chỉ trong gang tấc, chỉ cần đả thông thông đạo không gian thì lượng tiêu hao đều lớn như nhau.

Hai người bước vào vòng xoáy, ngay sau đó đã đi ra từ khu vực gần đô thành của Thiên Huyền Thần Quốc.

Còn Thần Đế của Thiên Huyền Thần Quốc tu luyện pháp môn gì thì Hạ Nhân hoàn toàn không biết.

“Công tử... hẳn là hướng này!” Hồng Lộc nói: “Khoảng nửa canh giờ là có thể bay tới!”

Sau nửa canh giờ, quả nhiên họ đã đến đô thành của Thiên Huyền Thần Quốc: Thiên Huyền Thần Thành.

“Ôi...” Hạ Nhân vừa bước vào Thiên Huyền Thần Thành đã hơi kinh ngạc, nói: “Phồn hoa quá...”

Các đô thành của Thần Quốc đều rất phồn hoa. Nếu so sánh về mức độ phồn hoa, Chân Thần Quốc là kém nhất, còn Thiên Huyền Thần Quốc lại là tốt nhất.

“Công tử, chúng ta đi đâu dò hỏi tin tức đây?” Trịnh Hồng Lộc đi theo sau Hạ Nhân.

Hạ Nhân nói: “Không vội, không vội...”

“Khó khăn lắm mới đến được một nơi mới, cứ đi dạo trước đã!”

Sắc mặt Trịnh Hồng Lộc vẫn rất tái nhợt.

Nhưng nàng lắc đầu, nói: “Không sao đâu công tử, ta không sao!”

Đi chưa được bao xa, họ đã nhìn thấy một hàng người xếp dài trước một đại điện nào đó.

Hạ Nhân nhất thời tò mò: Tại sao lại xếp hàng dài như vậy?

Nhưng ở trong một tòa thành mới, hắn cũng không tiện dùng thần niệm quét thẳng qua.

Có điều nhìn thấy người nào bước ra khỏi đại điện cũng gần như đều vui mừng ra mặt, Hạ Nhân quyết định cũng xếp hàng xem sao: “Hồng Lộc, lại đây xếp hàng...”

Suy nghĩ của Hạ Nhân là, mặc kệ nơi này làm gì, cứ xếp hàng trước đã. Trong lúc xếp hàng thì hỏi thăm một chút, phù hợp thì tiếp tục, không phù hợp thì rời đi.

Nhưng hai người vừa xếp đến cuối hàng, người phía trước đã quay đầu lại.

“Chúc mừng nhé... đạo hữu thật lợi hại...” Phía sau Hạ Nhân lại có một đôi nam nữ xếp hàng. Người đàn ông kia thở dài một tiếng, chắp tay với Hạ Nhân.

Hạ Nhân liếc nhìn. Người đàn ông này có tu vi khoảng Thần Tôn cảnh tầng mười hai, nhưng tu vi của người phụ nữ bên cạnh hắn thì thấp hơn nhiều, chỉ có Thần Quân cảnh tầng một!

“Chúc mừng?” Hạ Nhân đầy vẻ nghi hoặc: “Có chuyện gì đáng mừng vậy?”

Người đàn ông nhíu mày: “Ngươi... ngươi chỉ có tu vi Thần Tôn cảnh tầng hai, vậy mà đạo lữ của ngươi đã là Thần Vương cảnh rồi đúng không? Chuyện này còn chưa đáng chúc mừng sao?”

Mặc dù người kia không nhìn thấu tu vi của Trịnh Hồng Lộc, nhưng chỉ cần nghĩ bằng đầu gối cũng biết Trịnh Hồng Lộc chắc chắn là Thần Vương cảnh.

Hạ Nhân lắc đầu: “Chuyện này, ta không hiểu lắm!”

“Hừ...” Người phụ nữ bên cạnh người đàn ông hừ lạnh một tiếng: “Giả vờ... đã đến đây rồi mà còn giả vờ gì nữa?”

“Ngài là tiền bối, cần gì phải như vậy trước mặt những vãn bối chúng ta?”

Hạ Nhân càng thêm khó hiểu.

Mẹ kiếp, ta giả vờ cái gì chứ?

“Huynh đệ đúng là tấm gương cho cánh đàn ông chúng ta... xin hỏi... đạo lữ của huynh đệ là Thần Vương cảnh tầng mấy?”

Người đàn ông nhìn Trịnh Hồng Lộc với vẻ cực kỳ ngưỡng mộ.

Trịnh Hồng Lộc lập tức đầy vẻ cảnh giác.

Hạ Nhân cũng cảnh giác theo: Hay thật, bọn họ coi Hồng Lộc là đạo lữ của ta rồi.

Quả thật... Trịnh Hồng Lộc rất xinh đẹp.

Tuy không thể so với Kiều Tuệ Châu, Ôn Bất Vãn, cũng không thể so với Ân Phán Oanh.

Nhưng so với Thiên Trúc, Cố Bạch Bình và Chu Thanh Mi thì vẫn đẹp hơn nhiều.

“Thần Vương cảnh tầng mười...” Hạ Nhân thành thật trả lời.

Chuyện này cũng chẳng có gì phải giấu giếm.

Những người xung quanh lập tức xôn xao. Người đàn ông phía sau Hạ Nhân càng biến đổi giọng điệu: “Đỉnh thật... đỉnh thật đấy... đại ca, huynh đúng là lợi hại!”

CHƯƠNG 2234

Chia đôi tu vi, nghịch thiên rồi

Hạ Nhân chắp tay với người đàn ông cảnh giới Thần Tôn tầng mười hai phía sau, nói: “Tại hạ không phải người của Thần quốc Thiên Huyền, mà đến từ Thần quốc Dao Quang xa xôi!”

“Vừa rồi thấy nơi này có nhiều người xếp hàng như vậy, nên ta mới tò mò đến xem rốt cuộc là vì sao!”

“Những điều các vị nói khiến tại hạ không biết nên ứng đối thế nào!”

“Chuyện này... còn mong các vị chỉ giáo!”

Mỗi nơi mỗi phong tục, Hạ Nhân không hề tức giận vì những lời tâng bốc hay châm chọc của người khác, ngược lại còn bày ra vẻ mặt vô cùng chân thành.

Người đàn ông nói: “Ra là vậy...”

“Tiểu huynh đệ, nơi này không phải chỗ ngươi nên đến...”

Nói xong, người đàn ông lại thở dài ngao ngán.

Trịnh Hồng Lộc nói: “Ngươi xem ngươi kìa, chúng ta chỉ vì tò mò nên mới đến đây, rốt cuộc là chuyện gì thì ngươi cứ nói ra đi!”

Hạ Nhân nói: “Đúng vậy, ngươi nói thử xem, dù sao cũng đang rảnh rỗi!”

Hắn cảm thấy hiểu thêm một chút phong thổ nhân tình sẽ có ích cho việc tìm kiếm bí cảnh Chúa Tể.

Biết đâu nói chuyện hợp ý, tiện thể hỏi thăm tin tức thì chẳng phải sẽ có ngay sao.

Người đàn ông nói: “Thôi được, dù sao cũng không có việc gì, ta kể cho các ngươi nghe về phong tục của Thần quốc Thiên Huyền chúng ta!”

“Bên này có một quy củ, những đạo lữ kết thành phu thê phải đăng ký tại phủ thành chủ!”

Hạ Nhân nói: “Chuyện này rất bình thường mà!”

Người đàn ông cười khổ: “Đương nhiên là bình thường, nhưng còn một quy định nữa, đó là nếu đôi đạo lữ này ly hôn thì cũng phải đăng ký tại phủ thành chủ!”

“Hơn nữa, khi đăng ký, hai bên phải chia sẻ tu vi!”

“???!” Đầu óc Hạ Nhân trở nên rối bời: “Chia sẻ tu vi? Nghĩa là thế nào?”

Người đàn ông nói: “Ngươi nhìn đạo lữ của ta đi, hiện giờ nàng không thể sống tiếp với ta nữa, hai chúng ta đến nơi được phủ thành chủ chỉ định để ly hôn!”

“Ta ở cảnh giới Thần Tôn tầng mười hai, còn nàng chỉ ở cảnh giới Thần Quân tầng một!”

“Nói khó nghe một chút, chút tu vi của nàng còn chưa bằng một phần trăm tu vi của ta!”

“Cái gọi là chia sẻ tu vi chính là cộng tu vi của hai bên lại, sau đó chia đều!”

“Đây mà là chia sẻ tu vi gì chứ, rõ ràng là lấy sống tu vi của ta đi một nửa...”

“Đáng thương cho bao nhiêu năm tu hành của ta... hu hu hu...”

Đang nói, người đàn ông vậy mà ôm mặt khóc nức nở: “Ức ức vạn vạn năm khổ tu, vậy mà tan thành mây khói!”

Trên mặt Hạ Nhân lộ ra vẻ khó tin: “Huynh đài... ngươi khoan đã... đừng khóc trước, ta vẫn chưa hiểu lắm...”

“Sao lại không thể?” Người đàn ông lau nước mắt, nói: “Tuy bản thân chúng ta không có bản lĩnh này, nhưng phủ thành chủ thì có... bọn họ có một trận pháp thần kỳ, có thể rút lấy lực hương hỏa trên người hai bên rồi phân phối lại!”

“Như vậy, một bên tu vi giảm xuống, một bên tu vi tăng lên!”

“Chẳng qua, bên được tăng tu vi sau này tu hành cần phải ngộ đạo, nhưng lại tránh được nỗi vất vả phải tranh đoạt lực hương hỏa!”

Hóa ra đây là phân phối lại lực hương hỏa.

Nhưng phủ thành chủ lại tốt bụng đến vậy sao?

Khi phân phối lại cho hai người, liệu bọn họ có biển thủ làm của riêng không?

Nếu không thì vì sao trong Thần quốc này lại có quy định kỳ quặc như vậy?

“Khụ khụ...” Hạ Nhân khẽ ho hai tiếng, hạ giọng hỏi: “Vậy... thứ này có thu thuế không?”

“Đương nhiên...” Người đàn ông lắc đầu, nói: “Phủ thành chủ thu một phần hai mươi thần lực làm thuế!”

Ta đã bảo rồi, trên đời làm gì có quy định thần kỳ đến thế.

Đằng sau mọi hành vi kỳ quái đều ẩn chứa một lợi ích nào đó.

“Vậy... nếu không tu luyện lực hương hỏa thì cũng không tồn tại chuyện này nữa, đúng không?” Hạ Nhân nhìn người đàn ông.

Người đàn ông nói: “Đúng vậy... không tu luyện lực hương hỏa thì sẽ không có chuyện này!”

“Nếu tu hành đại đạo pháp, người khác muốn tước đoạt đạo pháp của ngươi cũng không thể tước đoạt được!”

“Nhưng ngươi cũng đừng vội mừng, tuy tu sĩ tu hành đại đạo pháp không thể bị tước đoạt tu vi, nhưng lúc ly hôn vẫn phải nộp lực hương hỏa theo yêu cầu!”

“Nộp thế nào?” Hạ Nhân nói: “Người ta cũng đâu có lực hương hỏa?”

“Tiêu chuẩn nộp là gì?”

Người đàn ông nói: “Tiêu chuẩn rất đơn giản... phủ thành chủ có sẵn, bọn họ có một giá trị đánh giá, cứ dựa theo giá trị đó mà nộp là được!”

“Không có lực hương hỏa cũng dễ thôi, dùng thần kim hoặc thần khí để bù!”

“Đương nhiên, thần khí, thần kim và những thứ tương tự cũng phải chia đều khi ly hôn!”

Sao lại có quy định ghê tởm như vậy chứ?

“Ví dụ như đạo lữ của ta!” Người đàn ông chỉ vào cô gái bên cạnh, nói: “Ban đầu nàng dịu dàng xinh đẹp, thấu hiểu lòng người, nhưng tất cả đều là giả vờ. Sau khi kết thành đạo lữ với ta chưa đầy ba trăm năm, bản tính đã bộc lộ hoàn toàn!”

“Nhưng ta đã kết thành đạo lữ với nàng rồi, không còn cách nào khác, hiện giờ chỉ có thể ly hôn!”

“Chỉ là ta ở cảnh giới Thần Tôn tầng mười hai, e rằng sau này sẽ bị hạ xuống tầng sáu tầng bảy!”

“Còn nàng chỉ là cảnh giới Thần Quân tầng một, vậy mà nhờ ly hôn có thể cưỡng ép nâng tu vi lên cảnh giới Thần Tôn tầng sáu tầng bảy!”

Hạ Nhân cảm thấy khó chịu theo bản năng sinh lý, hắn hít sâu một hơi: “Nghịch thiên, quả thật quá nghịch thiên...”

Hắn hỏi: “Nếu ngươi không đồng ý ly hôn thì sao?”

“Không còn cách nào khác!” Người đàn ông nói: “Nếu bần đạo không đồng ý ly hôn, nàng có thể đến phủ thành chủ tố cáo ta. Vì muốn có được năm phần trăm thần lực, phủ thành chủ nhất định sẽ dốc sức ủng hộ nàng. Đến lúc đó không những ta bị ép ly hôn, mà còn phải trả thêm một khoản phí cho phủ thành chủ. Thôi bỏ đi, bỏ đi... chi bằng tự ta đến làm còn hơn!”

Hạ Nhân nói: “Vậy rời khỏi đây là được mà?”

“Rời khỏi Thần quốc Thiên Huyền, đến Thần quốc khác tu hành!”

“Rời đi?” Người đàn ông nói: “Cũng không phải là không được, nhưng... có rất nhiều vấn đề!”

“Thứ nhất, để đề phòng tu sĩ của Thần quốc Thiên Huyền chúng ta phản bội, người độc thân không được phép ngồi trận truyền tống rời đi, mà những người đã có đạo lữ cũng không được phép ngồi trận truyền tống rời đi!”

Lần này ngay cả Trịnh Hồng Lộc bên cạnh cũng không nhịn được: “Chẳng phải như vậy là không cho ai rời đi sao?”

Hạ Nhân hỏi: “Vậy bay ra ngoài thì sao?”

Người đàn ông nói: “Bay ra ngoài đương nhiên không thành vấn đề, chẳng qua chỉ tốn thêm thời gian mà thôi!”

“Nhưng trừ khi ngươi không bao giờ quay lại, một khi đạo lữ của ngươi tố cáo ngươi, sau này ngươi trở về sẽ phải phân phối theo tu vi khi đó, chẳng phải sẽ thiệt lớn sao?”

“Hơn nữa, Thần quốc Thiên Huyền không chỉ có tài nguyên phong phú, đứng đầu toàn bộ Thần giới, mà đạo pháp bên trong cũng hùng hậu nhất. Ở đây ngộ đạo, một năm bình thường có thể bằng hai năm ở nơi khác!”

“Vì vậy, nơi này tuy có rất nhiều quy định bất hợp lý, nhưng tu sĩ ở đây lại ngày càng đông, càng lúc càng nhiều!”

“Được rồi!” Hạ Nhân gật đầu: “Vậy thôi... đa tạ ngươi, chúng ta không xếp hàng ở đây nữa!”

Hắn kéo Trịnh Hồng Lộc rời đi.

Có điều, vừa rồi người đàn ông kia nói đạo pháp ở nơi này đậm đặc hơn những nơi khác, tu hành tại đây có thể đạt hiệu quả gấp đôi mà chỉ tốn nửa công sức.

Hạ Nhân tìm một nơi hẻo lánh, sau đó lấy găng tay tử kim ra, hấp thu đạo pháp giữa天地.

Tốc độ ngưng tụ đạo pháp ở đây quả thật nhanh gấp đôi.

Nếu có tu sĩ ngộ đạo, lĩnh ngộ sức mạnh pháp tắc từ trong 天地 thì đúng là có thể đạt hiệu quả gấp đôi mà chỉ tốn nửa công sức.

Nhưng vấn đề là hiệu quả gấp đôi mà chỉ tốn nửa công sức này không có tác dụng với Hạ Nhân.

Bởi vì Hạ Nhân có Hồng Mông Tử Kim để ngưng tụ đạo pháp, hắn không cần trực tiếp ngộ đạo từ hư không, đạo pháp do găng tay Hồng Mông ngưng tụ ra còn dùng không hết.

Ngưng tụ đạo pháp một năm cũng đủ để hắn tham ngộ một trăm năm.

Vì vậy, đạo pháp ở đây có đậm đặc hơn nữa cũng vô dụng.

CHƯƠNG 2235

Gặp Hoàng Thiên Tông

“Công tử... bây giờ chúng ta đi đâu?” Trịnh Hồng Lộc ngẩng đầu hỏi Hạ Nhân.

Hạ Nhân nói: “Đi tìm thương hội!”

“Trước tiên tìm một thương hội, hỏi thăm tình hình về bí cảnh Chúa Tể!”

Rất nhiều lúc không tìm được vị trí cụ thể, đến thương hội dò hỏi là cách hiệu quả nhất.

Bởi vì trong Thiên Huyền Thần Thành không cho phép phi hành, nên hai người tìm một phu xe, mất nửa canh giờ mới đến trước cửa thương hội lớn nhất Thiên Huyền Thần Thành.

Hạ Nhân kéo Trịnh Hồng Lộc vào thương hội.

Trước cửa thương hội có một tòa tiểu điện. Trong tiểu điện đứng một hàng nữ nhân ăn mặc hở hang, giữa rất nhiều nữ nhân ấy còn có một màn sáng trận pháp.

Hạ Nhân và Trịnh Hồng Lộc vừa bước vào, trên màn sáng trận pháp đã phản chiếu tu vi của hai người.

Một người là Thần Vương cảnh tầng mười, một người là Thần Tôn cảnh tầng hai.

“Hai vị tiền bối, xin hỏi cần sử dụng dịch vụ gì ạ?”

“Tiểu nữ tên Nguyệt Nhiễm, xin được phục vụ hai vị!”

Một nữ tử dáng người cao ráo, làn da trắng nõn bước đến trước mặt Trịnh Hồng Lộc.

Theo nhận thức của nàng, Trịnh Hồng Lộc là Thần Vương cảnh, vậy hiển nhiên phải lấy Trịnh Hồng Lộc làm chủ.

Trịnh Hồng Lộc lại nhìn Hạ Nhân.

Hạ Nhân gật đầu: “Được… đi thôi, vào thương hội rồi nói!”

Hai người đi theo nữ tử tên Nguyệt Nhiễm tiến vào thương hội.

“Công tử, ngài muốn mua thứ gì?” Nguyệt Nhiễm hỏi Hạ Nhân.

Lúc này nàng cuối cùng cũng hiểu ai mới là người quyết định.

Hạ Nhân nói: “Ta đến đây muốn mua một ít bản nguyên, ngũ phẩm, lục phẩm đều được. Cô dẫn ta đến khu bản nguyên xem thử đi!”

“Được ạ!” Nữ tử nói: “Bản nguyên của thương hội chúng tôi đều do đại trưởng lão thống nhất quản lý, không có khu riêng, nhưng có một danh sách!”

Nữ nhân dẫn Hạ Nhân đến một nhã gian rộng lớn ở tầng ba thương hội, sau đó đích thân đun trà, rót trà. Đợi làm xong tất cả, nàng mới ra ngoài!

Qua vài nhịp thở, Nguyệt Nhiễm mang theo một miếng ngọc giản trở lại nhã gian.

“Công tử xem đi… đây là danh mục toàn bộ bản nguyên hiện đang được thương hội chúng tôi bán!”

Hạ Nhân cầm ngọc giản áp lên trán, một sợi thần niệm thăm dò vào trong quét qua. Nội dung bên trong lập tức hiện rõ mồn một trước mắt hắn.

Có rất nhiều loại bản nguyên, về cơ bản thuộc tính ngũ hành đều đủ cả. Ngoài thuộc tính ngũ hành, còn có một số thuộc tính diễn sinh từ ngũ hành, thậm chí Hạ Nhân còn nhìn thấy bản nguyên pháp tắc Đại đạo trọng lực.

“Cái này… không tệ… bản nguyên pháp tắc trọng lực lục phẩm, lại còn là trung phẩm!”

“Đánh dấu riêng cho ta!”

Hạ Nhân lại nói: “Giá cụ thể, cô tính thử xem!”

“Ừm… ta còn cần một ít bản nguyên Đại đạo sức mạnh ngũ phẩm hoặc lục phẩm, chỗ các cô có không?”

“Không có!” Nữ nhân cười khổ: “Công tử, trong danh mục không có thì thương hội chúng tôi thật sự cũng không có!”

Hạ Nhân vẫn chưa từ bỏ, hỏi: “Tứ phẩm cũng không có sao?”

“Không có!” Nữ nhân tiếp tục lắc đầu.

“Được rồi…” Hạ Nhân nói: “Bản nguyên trọng lực lục phẩm này, ta lấy…”

“Được ạ!” Nữ nhân nói, “nhưng… công tử định dùng thứ gì để đổi? Khi giao dịch loại vật này, bình thường chúng tôi không nhận thần kim, trừ phi thần kim của ngài là cực phẩm!”

Hạ Nhân hỏi: “Đổi vật thế nào?”

Nguyệt Nhiễm nói: “Ví dụ như ngài có bản nguyên ngũ hành, thượng phẩm là được. Nhưng nếu chỉ là lục phẩm trung phẩm, ngài còn phải bù thêm một khoản phí trung gian cho thương hội chúng tôi!”

Người ta mở thương hội, đương nhiên sẽ không làm chuyện thua lỗ.

Hắn lấy ra một viên bản nguyên hệ kim lục phẩm, nói: “Đây là thượng phẩm… cô xem có đủ không?”

“Đủ rồi!” Nữ nhân mỉm cười, nói: “Công tử cũng đừng để bụng, thương hội chúng tôi xưa nay vẫn vậy. Hơn nữa bản nguyên trọng lực thuộc loại bản nguyên hiếm, giá trị bản nguyên ngũ hành của ngài vốn đã thấp hơn một chút, nên dùng thượng phẩm đổi trung phẩm, ngài cũng đừng bận tâm!”

“Không sao!” Hạ Nhân khoát tay: “Ta hiểu mà!”

“À phải… bản công tử muốn thỉnh giáo một chuyện!”

“Không dám!” Nguyệt Nhiễm nhận lấy bản nguyên của Hạ Nhân, nói: “Công tử có gì thắc mắc cứ hỏi, chỉ cần là chuyện ta biết, ta nhất định sẽ nói cho ngài!”

“Ừm!” Hạ Nhân nói: “Ta muốn mua một ít bản nguyên sức mạnh. Trong các thương hội ở Thiên Huyền Thần Thành chúng ta, có mua được không?”

“Có thể!” Nguyệt Nhiễm gật đầu: “Trong Thiên Huyền Thần Quốc có một nơi gọi là bí cảnh Chúa Tể. Bên trong có một đạo pháp tắc Đại đạo sức mạnh hùng hậu, vô số tu sĩ tu luyện Đại đạo sức mạnh đều sẽ đến chiêm ngưỡng, bái lạy!”

“Vì vậy, bản nguyên sức mạnh ở Thiên Huyền Thần Quốc chúng ta có thể nói là nhiều nhất!”

“Nhưng cho dù như vậy, nó vẫn cực kỳ khan hiếm.”

“Có điều, các thương hội lớn cứ cách một khoảng thời gian lại bán đấu giá những bản nguyên tương ứng. Có lúc là lục phẩm, cũng có khi là tứ phẩm và ngũ phẩm!”

“Ừm… nếu công tử có hứng thú, đợi ở đây vài nguyên, nói không chừng sẽ gặp được!”

Đợi đến bao giờ chứ?

“Lâu quá!” Hạ Nhân nói: “Có cách nào… nhanh hơn một chút không?”

“Vậy phải xem vận may của ngài!” Nguyệt Nhiễm nói: “Nếu trên người ngài có bảo vật tốt, có thể gửi bán đấu giá ở thương hội chúng tôi. Khi gửi bán, đặc biệt ghi rõ chỉ nhận [bản nguyên sức mạnh], như vậy sẽ nhanh hơn rất nhiều!”

“Tốc độ cụ thể còn phải xem phẩm cấp và độ quý hiếm của bảo vật ngài lấy ra!”

Hạ Nhân hỏi: “Ta nghe nói bên phía cảnh giới Chúa Tể có rất nhiều tu sĩ tu luyện sức mạnh, có phải có thể đến đó giao dịch với họ không?”

“Cũng được. Thương hội chúng tôi có thuyền có thể đưa ngài đến thẳng đó... trong tình huống bình thường, cá nhân không được phép tiến vào phạm vi cảnh giới Chúa Tể!”

“Nếu ngài cần, chỉ cần nộp một ít thần kim, ta sẽ giúp ngài đặt chỗ trước!”

“Được!” Hạ Nhân nói: “Bao nhiêu thần kim?”

Nguyệt Nhiễm nói: “Mỗi người một vạn thần kim trung phẩm, hoặc một viên thượng phẩm. Đồng thời, ngài còn phải xuất trình ngọc giản hôn hành của mình...”

“Hả?” Hạ Nhân đầy đầu dấu hỏi: “Cái này... cũng cần ngọc giản hôn hành sao?”

Cái gọi là ngọc giản hôn hành chính là giấy chứng minh do phủ thành chủ cấp sau khi nam nữ hai bên đăng ký, khi cả hai đã là đạo lữ.

“Đúng vậy!” Nguyệt Nhiễm nói: “Không có ngọc giản hôn hành thì tuyệt đối không được phép tiến vào cảnh giới Chúa Tể!”

Đây chẳng phải là trá hình thu tài nguyên của ta sao?

“Xin lỗi…” Hạ Nhân nói: “Bản công tử đến từ Thần Quốc khác, không định đăng ký hôn hành ở đây…”

“Vậy thì…” Nguyệt Nhiễm lắc đầu: “Không còn cách nào khác rồi!”

“Có điều, nếu công tử tin ta, ngài có thể thử một con đường khác để kiếm bản nguyên sức mạnh!”

Hạ Nhân lập tức hứng thú: “Con đường nào?”

Nguyệt Nhiễm nói: “Ngài từng nghe nói về một tông môn tên là [Kiến Hoàng Thiên Tông] chưa?”

Nguyệt Nhiễm nói tiếp: “Chưa từng nghe cũng không sao, để ta giới thiệu sơ qua cho ngài!”

“Đây là một tông môn thần kỳ. Tông chủ của họ hiện nay có tu vi Thần Hoàng cảnh, hơn nữa còn là chuyển thế của vị đại năng kinh tài tuyệt diễm năm xưa, [Hạ Nhất Hạo]!”

“Tu sĩ bình thường chỉ cần gia nhập tông môn của họ là có thể nhận được đủ loại tài nguyên!”

“Nếu thành tâm, bản nguyên sức mạnh đương nhiên cũng sẽ dễ dàng có được!”

Khi nói đến đây, vẻ mặt Nguyệt Nhiễm tràn đầy thành kính.

“Khoan, khoan đã...” Hạ Nhân đưa tay ngắt lời Nguyệt Nhiễm.

Những điều Nguyệt Nhiễm vừa nói có hơi phức tạp, lượng thông tin cũng không nhỏ, nhất thời Hạ Nhân chưa kịp phản ứng.

Đặc biệt, cái tên [Hạ Nhất Hạo] này rốt cuộc là ai?